

Сценарий „Празник на буквите”

Песен „Първокласно”

Дете:

Уважаеми родители и гости, добре дошли на нашия Празник на буквите! Преди шест месеца прекрачихме страхливо училищния праг. Питахме се дали ще се справим, дали ще се научим да четем, ще можем ли да смятаме вярно. Не познавахме всичките си съученици и не знаехме какво ни очаква.

Дете:

Ето днес с гордост можем да кажем:

„Ние вече сме грамотни!!!”

За вас е днешния празник, за да ви покажем колко много знаем и можем.

Песен : Празник на буквите

На буквичките празник е голям,
чудесен, весел празник за децата.
Букварчето прочетох вече сам,
с читанката ще бродя по земята.

Прирев:

Хей, трала ла! 2

Празник, празник е голям.

Хей, трала ла! 2

Всички букви вече знам.

На буквите с вълшебните криле
реки, морета смело ще преплувам.
Ще стигна най-далечни светове,
с ракетата им бърза ще пътувам.

Припев: същия

Влизат Смешко и Незнайко

Смешко /с ирония/:

„Хей, трала ла, хей, трала ла”! Какво толкова се радвате? А и май послъгвате! Как може с буквите да прелетиш реки и морета?!?

А и само нарисувани ракети има във вашите шарени книжки.

Незнайко:

Аз като порасна, ще стана истински космонавт, даже и без вашите буквички. И без това не мога да ги запомня всичките!

Дете:

Смешко и Незнайко, не бъдете жалки! За да стане космонавт, човекът трябва да може да чете и пише. А без буквите това е невъзможно.

Дете: Също толкова важна е и математиката.

Смело корабът ще водиш
и в небето ще летиш,
ако много, много знаеш,
ако много можеш ти.
Затова запомни, че е така,
крайно важно е да знаеш математика.

Цифрите сами ще се представят пред вас.

Песен за цифрите и танц.

Почва нашата игра, математика, ура! / 2
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
Първо идва единица, двойка тройка във редица. / 2
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
А четворката къде е? Няма тя да закъсне. / 2
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
После крачи важно пет, шест и седем са наред./2
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
Осем, девет, нула и всички цифри подреди
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
И накрая в таз редица е числото десетица.
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2
Почва нашата игра, математика, ура! / 2
Раз и два, и раз и два, математика, ура! / 2

Дете: Вижте какво се случи с първолачето Пенчо, което не искаше да учи.

Сценка :

Пенчо :

Запетайки, удивителни,
точки- бочки, въпросителни...
Но това е възмутително –
да се учиш принудително!
аз си падам много, значи,
по загадъчни задачи,
с престъпления брутални,
все от филми криминални.

Като седна още в седем,
цяла вечер си ги гледам.
Мама късно се прибира,
баба вечно се нервира.
Казват, че съм мързелив,
но голям съм детектив.
Лягам точно четвърт час,
но ще бъда буден аз.

Влизат горските животни и започват да танцуват около него.

1. Пенчо наш е ученик,
ученик – слаб по български език.
Много – много не чете,
много писане не ще.

2. Пише „лъв” накрая с „Ф”,
пише „гъска” с главно „Г”.
Вместо „боб” пише „поп”,
гладен ли е, хайде де,
та и буквите яде.

3. Пенчо често ни обижда.
Сигурно ни ненавижда.
Казва думи удивителни :
„Всички книги са съмнителни!”.

4. Този Пенчо е мошеник,
ще го вземеме за пленник.
лъже колкото си иска.
Викай де, ако ти стиска!

5. Аз запушвам му устата,
ти го връзваш за краката,
ти с въжето връзваш здраво!
Ти надясно, ти наляво!

Всички:

Този Пенчо е мошеник,
ще го вземеме за пленник.
Лъже колкото си иска.
Викай де, ако ти стиска!

Пенчо в съня си вика:

Не, не, моля ви, недейте! Помощ!

Ох, добре, че съм сънувал,
сигурно съм и бълнувал!
А сега какво да правя?
Няма време да се бавя.
Всичко зная е логично,
ще се уча аз отлично.
Не, не съм такъв глупак
да вървя немил – недраг!

Зная – „боб“ се пише с „б“,
проверяваме го с „боба“,
а пък „сняг“ се пише с „г“,
проверявам със „снега“.
„Хляб“, „чорап“ и „праг“
ще разгледам пак.
С книжките ще бъда нежен,
с правописа пък прилежен.
Който няма ум в главата,
да живее той в гората!

Смешко:

Този Пенчо нека учи, щом толкова му се иска! Аз пък не съм сънувал нищо и съм си спокоен. Освен това, в приказното царство имам връзки и никой няма да ме закача. Вълчо е моят най-добър приятел.

Всички го уважават. Я, за вълка говорим, а той в кошарата! Ето го и него.

Песен: „Аз съм страшен, сив, зъбат”

1.

Аз съм страшен, сив, зъбат-
цар на приказния свят.
Три прасенца, три братленца
къдрят опашленца.
В трите си къщурки свити,
мислят, че са скрити. Ехеее!

Припев:

Приказката и децата знаят,
надхитрен си, Вълчо, най-накрая.
Ау-у! Ау-у! Да, да, да.

2.

Аз съм страшен, сив, зъбат-
цар на приказния свят.
Вчера глътнах цяла бабка
и Червена шапка,
но захърках сред синчеца,
не видях ловеца. Тюууу!

Припев:

3.

Аз съм страшен, сив, зъбат-
цар на приказния свят.
Седем хубави козлета
днес са ми късмета.
Майката коза грижлива
на пазар отива. Охооо!

Припев:

Дете:

А защо този Вълчо винаги е наказан? Защото е глупав и не може да чете. Но той не е толкова пък лош! Даже и Червената шапчица не го мрази. Ето, чуйте я:

Песен на Червената шапчица:

Червена шапчица красива
получих за рождения си ден.
Изглежда много ми отива
и Вълчо влюби се във мен.

На приказката зная края
и хич не се страхувам в този ден,
че Вълчо пак е влюбен зная
и безопасен е за мен.

Дете: Остани при нас, Червена шапчице!
Заедно ще се повеселим.

Дете:
Знаете ли какво казва народът: „Каж ми какви са приятелите ти, за
да ти кажа какъв си и ти”?

Смешко:
Моля, моля, да не се обиждаме сега! Ние с Незнайко много знаем,
но не разбираме защо го наричат така! Той си е природно
интелигентен. Убедете се сами в това!

Незнайко:
Знам бе, знам бе, знам бе, знам,
аз професор съм голям.
Хищна птица е кълвача,
слонът двеста метра скача.
На дърво расте пипера.
Бяла мечка срещнах вчера.
Вълците са тревопасни,
а пък зайците – опасни.
Гъбите са минерали
с цветове като кристали.
Мечките са виторози,
а бизоните – двуноги.
Жабите ядат банани,
мравки се ловят с капани.
Китовете ходят боси,
кенгуруто шапка носи.
Враната е пойна птица,
тигърът пасе пшеница.

Знам бе, знам бе, знам бе, знам.
Аз професор съм голям.

Дете:
Сега разбрахме защо те наричат Незнайко. Така е, защото не знаеш
какво не знаеш. Ако беше научил буквите като нас, щеше да можеш

да четеш и да научиш всичко за света. Ние обичаме да четем и книжките са наши добри приятели.

Песен :

Книжки хубави с картинки,
пъстри сте като калинки,
зачета ли се във вас,
надалече виждам аз!

Виждам чудната Жар птица
и Снежанка хубавица.
В планините стигам чак
до Незнайния юнак.

И за всичко аз ви питам
с вас къде ли не политам?
През морета и гори
до звездичките дори!

Влиза дете – пощальон или приказен герой:

-Здравейте, деца! Това ли е празникът на буквите на първи клас? Аз съм горският пощальон. Нося ви писмо от Баба Яга. Сега ще ви прочета какво пише:

„Познайте кой ви пише! Изненадааа! Аз съм Баба Яга. Всъщност, ние с вас май не се познаваме. Иначе щях да зная. Аз съм много стара и ужасна. Гордея се с това. Малко съм разсеяна, иначе помня страхотно. До къде стигнах... А, да! Помня страхотно. Помня какви деца бяха родителите ви, бабите ви, дядовците ви, дори прабабите и прадядовците ви.

Пращам ви плик с изненада, но не го отваряйте без мен!

Но защо ви разказвам това? А, да, защото ви пиша писмо. А защо ви го пиша? А, да, чакайте малко, сетих се! Защото не ви познавам. Всъщност ще дойда лично, но може да закъснея. И да ме чакате, ей! Не отваряйте плика!!!

Искрено ваша : Баба Яга ,,

Влиза Баба Яга

-Добър ден, деца!

- Добър ден, Бабо Яго!

Баба Яга:

-Ти послушно дете ли си? Да или не?
Трябва да знам, да не би по погрешка да те ...хм...изям!
Държа на добрите обноски, затова,
моля, да се запознаем веднага!

Дете:

Това е сложен въпрос
за едно малко дете.
Понякога слушам, понякога не.
Казвам се..... и ми е много приятно!

Баба Яга:

Стига бе, как ли пък не!
Направо невероятно!

Дете:

Хитър отговор, умно малко дете,
А дали е послушна, то ще се разбере.
Казвайте всички, деца!

Децата клеветят:

- Има едно, две закъснения!
- Има три, четири провинения!
- И пет, шест пакости без извинения!
- И седем, осем наказания!
- И девет, десет пререкания!

Баба Яга:

О, кожата си за да спасите,
вие яко клеветите!
В нашата приказна страна,
не обичаме това.
Вчера подслушвах замалко в клас
и знам какво ви е на вас
да помните цифри, изчисления,
формули, упражнения...
А граматиката, леле мале,
идея нямах си каква е.

Дете:

Колкото и да сме препатили,
трябва да останем приятели!
Не трябва да се клеветим,
а в трудности да се сплотим!
И дори да си богат,

и прочут и знатен,
страшно е на този свят
да си без приятел.
С четири очи света
по-добре се гледа
И е двойна радостта
В битка и победа.

Дете:

В дни на болка или скръб
нищо страшно няма,
щом с приятеля на гръб
носите ги двама.
Че макар да си богат,
и прочут и знатен,
страшно е на този свят
да си без приятел.

Баба Яга :

Я да видя наистина ли можете да четете? В плика има текстчета за четене. Аз много добре зная кой как чете, но вашите родители и гости – не.
/децата показват как могат да четат/

Браво , браво деца!

Баба Яга:

Дойде ми вече чак до гуша!
Щом някои дете не слуша,
го плашат с мене, с Баба Яга
и то смирява се веднага.
Я стига лъгахте децата,
че мога да летя с метлата,
Че в къщичка с крака кокоши
събирам аз децата лоши...
Невярна приказка е тая!
Ще ви призная най-накрая –
летя с космическа ракета,
обичам палави хлапета.

„Новата Баба Яга” Ангелина Жекова

Приказен герой:

-Довиждане, деца! Незнайко и Смешко, хайде да се завръщаме в приказното царство. Оставете децата да си довършат тържеството на

спокойствие. Те вече имат нови приятели – книгите! Чрез тях ще ни повикат, когато пожелаят.

Влизат Книгата и Читанката.

Дете:

Изворче вълшебно у дома бълбука.
Глътка е потребно – и след миг са тука
Вълчо и Лисанка, седемте козлета,
Милата Снежанка с верните джуджета...

Изворчето блика - словото се лее,
Птица яснолика сякаш вкъщи пее.
С думи ме омайва, с багри ме опива,
С чудеса ме смайва, мъдрост ми открива.
- Как да те оставя? – шепна й с въздишка
И в ръка заспивам с мойта нова книжка.

„Изворче вълшебно” – Наталия Огнянова

Книга:

- Мили първокласници, Винаги когато желаете, отворете страниците на някоя пъстра книжка. Така всеки от вас ще се пренесе в чудната страна на познанието. И запомнете: Умни за да порастете, книжки трябва да четете!

Читанка:

- Мили деца, безкрайно се радвам, че вече съм при вас. Аз вярвам, че с любов ще разлиствате моите страници и ще полетите с моите крила по дългия път на познанието. И винаги помнете, че Слънцето огрява хора, планини, морета и всеки кът на нашата земя, а книгата огрява сърцата и душите на хората - там където слънчевите лъчи не могат да проникнат.

Песен „**Браво, браво**”